

▶ 30 Marzo, 2015

ART

Un lloc privilegiat per observar el món

Jordi Fulla exposa una sèrie d'obres on converteix les cabanes de pedra seca en espais de pensament

ANTONI RIBAS TUR
 BARCELONA

L'artista Jordi Fulla (Igualada, 1967) va neutralitzar fa temps la tècnica de les seves obres. Les pinzellades i el traç no es poden atribuir a cap artista en concret, com sí que es pot fer amb pintors com, per exemple, Miquel Barceló i Antoni Tàpies. L'aspecte de fotografia o, fins i tot, d'impressió digital que tenen els dibuixos i els tríptics de grans dimensions inclosos dins la mostra *Llindars en el punt immòbil del món que gira* afegeix un element enigmàtic d'estranyesa a les protagonistes de les obres: un seguit de barraques i cabanes de pedra seca, com les que es poden trobar al camp arreu de la Mediterrània. "Sempre m'han semblat misterioses", afirma l'artista.

"Al'Edat Mitjana en aquestes cabanes hi vivien famílies senceres. Més endavant hi passaven temps quan eren al camp -afegeix-. Durant la Guerra Civil van servir d'amagatall i en aquests moments sovint s'hi refugien persones sense sostre. Un element que contribueix al seu punt misteriós és que no tenen porta: entres en un lloc que sembla que no pertanyi a ningú però que a la vegada ha sigut viscut".

Espais de pensament

Aquestes construccions rurals es converteixen, en l'univers de Jordi Fulla, en un espai de pensament, dins d'una tradició que arrenca al segle XIX. Personalitats com el filòsof alemany Martin Heidegger i l'escriptor Henry David Thoreau, entre d'altres, es van tancar en cabanes en un moment de la seva vida per abocar-se per complet a la seva obra. El cel d'un dels tríptics està fet amb pa d'or. No es tracta que la cabana aparegui en un ambient sacre, com si fos un retaule, sinó que el daurat "és

LLOCS DE REFLEXIÓ
 Jordi Fulla al seu estudi amb els grans tríptics que exposa a Tarragona. FRANCESC MELCION

el reflex al cel d'un camp de secà -explica l'artista-. Em va fer gràcia que a mesura que representava aquestes cabanes amb fidelitat a les originals que havia vist i fotografiat, el procés constructiu de la pintura acabava sent molt similar al de la construcció d'aquestes cabanes. M'agrada pensar que construeixo directament aquests nuclis que jo interpreto com a espais ideals de pensament: sorgeixen elements com la diferència marcada entre l'interior i l'exterior, la foscor i, també, formes geomètriques que provenen de les reflexions pròpies de la pintura".

"Vaig començar a treballar en aquesta sèrie fa tres o quatre anys, sense un objectiu gaire clar. Les

primeres obres les vaig fer fa dos anys i en l'últim any m'hi he dedicat en cos i ànima", afegeix. Jordi Fulla va descobrir aquestes cabanes fa prop de 30 anys, i la relació amb elles es va intensificar quan, fa uns anys, Fulla i la seva dona, Jo Milne, també artista, van comprar una casa a la Segarra. "A més de les del voltant de la casa, ens vam expandir pel territori, des de l'Empordà fins a les Terres de l'Ebre, on en vam trobar de més curioses".

Llindars en el punt immòbil del món que gira va obrir les portes fa pocs dies a l'Espai d'Art Contemporani Tinglado 2 al Port de Tarragona. Gràcies al programa Itiner'ART de la Fundació Vila Casas, també es podrà veure a la Sala Gòtica de l'Ins-

Misterioses
 "Les cabanes sembla que no pertanyen a ningú però ara han sigut viscudes"

titut d'Estudis Ilerdencs, al Centre d'Art Can Castells de Sant Boi de Llobregat, al Centre d'Art i Creació Can Manyé d'Alella, a la Fundació Antonio Pérez de Conca i al Museu de la Vida Rural de l'Espluga de Francolí. "Quan vam començar a planificar aquest projecte, vaig pensar que s'acabaria quan es comencés a exposar. Però no tinc la sensació d'una feina acabada sinó que continua. Com que l'exposició tindrà una itinerància, podré tornar-me a qüestionar aquestes construccions i afegir més obres a la sèrie. Les exposicions seran diferents les unes de les altres perquè hi aniré incorporant nous plantejaments. Si no hagués tingut itinerància no sé com hauria continuat", conclou el pintor. ■